# Yargıtay CGK E.2025/124 K.2026/365 (10.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

## Ceza Genel Kurulu 2025/124 E. , 2026/365 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : Ceza Genel Kurulu

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 3-9

HÜKÜM : Görevde yetkiyi kötüye kullanma suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 257/1, 43/1, 62... . maddeleri uyarınca 1 yıl 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına ve hak yoksunluğuna, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 231. maddesi uyarınca hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ve 5 yıl süreyle denetim süresine tabi tutulmasına ilişkindir.

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Sanık hakkında kamu görevlisinin resmî belgede sahteciliği ve görevde yetkiyi kötüye kullanma suçlarından açılan kamu davasında, sanığın eylemlerinin zincirleme şekilde görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunu oluşturduğu kabul edilerek TCK'nın 257/1, 43, 62... . maddeleri uyarınca 1 yıl 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına ve hak yoksunluğuna, CMK'nın 231. maddesi uyarınca hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ve 5 yıl süreyle denetim süresine tabi tutulmasına ilişkin İlk Derece Mahkemesi sıfatıyla yargılama yapan Yargıtay 11. Ceza Dairesince verilen 03.12.2024 tarihli ve 3-9 sayılı kararın, katılma telebi reddedilen şikâyetçi ... tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının onama istemli 17.03.2025 tarihli ve 28836 sayılı tebliğnamesiyle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Katılma telebi reddedilen şikâyetçi ...; davaya katılma hakkına sahip olduğunu, eksik inceleme yapıldığını, zincirleme suç hükümlerinin uygulanma koşullarının oluşmadığı ve sanığın görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunun yanı sıra kamu görevlisinin resmî belgede sahteciliği suçundan da cezalandırılması gerektiği gerekçeleriyle temyiz başvurusunda bulunmuştur.

III. İNCELEME KONUSU VE KAPSAMI

Hükmün sadece katılma telebi reddedilen müşteki ... tarafından temyiz edilmesi nedeniyle öncelikle ...'ın katılma isteminin Özel Dairece reddine karar verilmesinin isabetli olup olmadığının tartışılması gerekmektedir.

A. İlgili Mevzuat ve İnceleme Konusuna İlişkin Açıklamalar

CMK'nın "Kamu davasına katılma" başlıklı 237. maddesi şöyledir;

"(1) Mağdur, suçtan zarar gören gerçek ve tüzel kişiler ile malen sorumlu olanlar, ilk derece mahkemesindeki kovuşturma evresinin her aşamasında hüküm verilinceye kadar şikâyetçi olduklarını bildirerek kamu davasına katılabilirler.

(2) Kanun yolu muhakemesinde davaya katılma isteğinde bulunulamaz. Ancak, ilk derece mahkemesinde ileri sürülüp reddolunan veya karara bağlanmayan katılma istekleri, kanun

yolu başvurusunda açıkça belirtilmişse incelenip karara bağlanır."

Bir hak olarak hüküm altına alınmış olan kamu davasına katılma, CMK'nın "Mağdur, Şikâyetçi, Malen sorumlu, Katılan" başlıklı dördüncü kitabının, "Kamu Davasına Katılma" başlıklı ikinci kısmında 2 37... . maddeleri arasında düzenlenmiştir. Mağdur, şikâyetçi, suçtan zarar gören ve malen sorumlu olanların ilk derecede kovuşturma evresinin her aşamasında hüküm verilinceye kadar şikâyetçi olduklarını bildirerek kamu davasına katılmaları mümkün olup bunun için kamu davasının açılmasından sonra mahkemeye dilekçe verilmesi ya da katılma istemini içeren sözlü başvurunun duruşma tutanağına geçirilmesi yeterlidir.(CGK.13.06.2006 tarih ve 155-158 sayı ile 15.10.2019 tarih ve 29-598 sayılı)

Kanuna göre katılan sıfatını almış olanlar ile katılma isteği karara bağlanmamış, reddedilmiş veya katılan sıfatını alabilecek surette suçtan zarar görmüş bulunanlar için kanun yolları açıktır.(CMK madde 260)

Kural olarak kanun yolu yargılamasında katılma isteminde bulunulamaz. Ancak, ilk derece mahkemesinde ileri sürülüp reddolunan veya karara bağlanmayan katılma istekleri, kanun yolu başvurusunda açıkça belirtilmişse incelenip karara bağlanır. (CMK madde 237/2 ve 260/1)

TBMM'ye sunulan tasarıda, ilk derece mahkemesince reddolunan veya karara bağlanmayan katılma isteklerinin istinaf yolu başvurusunda açıkça belirtilmek şartıyla karara bağlanacağı belirtilmiş ise de tasarının 249. maddesinin 2. fıkrasındaki, "Bölge Adliye Mahkemesi" ve "İstinaf" ibareleri "Kanun yolu" şeklinde değiştirilerek 237. madde bütünlüğü altında kabul edilmiş bulunduğundan, kanun yolu ibaresinin temyiz incelemesini de kapsadığı kabul edilmelidir.

Müstakar uygulamaya göre de, müştekinin davaya katılma hakkı, suçtan doğrudan zarar görmesine bağlıdır (Ceza Genel Kurulunun 26.11.2025 tarihli 448-525 08.11.2016 tarihli ve 830-412, 03.05.2011 tarihli ve 155–80, 04.07.2006 tarihli ve 127–180, 25.03.2003 tarihli ve 41-54 sayılı, 22.10.2002 tarihli ve 234–3 66... .04.2000 tarihli ve 65–69 sayılı).

B. Hukuki Nitelendirme

Temyiz incelemesinin kapsamına göre, sanığın zincirleme olarak gerçekleştirdiği belirtilen inceleme dışı olayların yanı sıra katılma istemi reddedilen şikâyetçi ...'a karşı;

Suç tarihinde Araklı Asliye Ceza Mahkemesi hâkimi olan sanığın, Mahkemenin 2015/382 esasına kayden gördüğü ve müşteki ...'ın da müşteki-şüpheli sıfatıyla yer aldığı dosyasında, tanık sıfatıyla dinlenen ... ile ...'un, kolluk görevlileri huzurunda verdikleri gibi beyanda bulunup anlatımlarını tutanağa geçirmesine karşın duruşmadan sonra UYAP sistemi üzerinden doküman düzenleme işlemi yaparak, anılan tanıkların duruşmada söylemiş oldukları sözleri iş bu dosya sanıklarının lehine olacak şekilde değiştirdiği, aynı dosya kapsamında duruşmaya gelmeyen katılan ...'ı da gelmiş gibi göstererek şikâyetçi ve tanık ile ilgili sözde beyanlarını zapta geçirdiği, duruşma zaptından suret almak isteyen taraflara da duruşma zabıtlarını vermediği öne sürülerek görevde yetkiyi kötüye kullanma ve kamu görevlisinin resmî belgede sahteciliği suçlarını işlediği iddiasıyla eylemine uyan TCK'nın 257/1. ve 204/2. maddeleri uyarınca cezalandırılması talep edilen olayda;

Müşteki ...'ın, tarafı bulunduğu yargılamada, yargılamanın hakimi sanık ... tarafından delillerin/tanık beyanlarının aleyhine değiştirildiğinin iddia ve kabul edilmesine göre, suçlardan doğrudan zarar gördüğünün, davaya katılma ve kurulan hükmü temyiz etme hakkı bulunduğunun kabulü zaruridir.

Özel Dairenin, ...'ın suçtan doğrudan zarar görmediğinden bahisle katılma talebinin reddine dair özgün ve yeterli gerekçe de içermeyen kararında hukuki isabet bulunmadığından kaldırılması gerekir.

Bu itibarla; Özel Dairenin katılma talebinin reddine dair kararının kaldırılmasına,

Sanığa isnat edilen eylemlerden katılan sıfatını alabilecek surette doğrudan zarar gören müşteki ...'ın, CMK'nın 237/2. maddesi uyarınca kamu davasına katılan olarak kabulüne,

Temyiz incelemesinin, sanığın katılan ...'a yöneldiği iddia olunan eylemlerle sınırlı olarak yapılmasına karar verilmiştir.

Ulaşılan sonuca göre; sanığın eyleminin zincirleme olarak görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunu oluşturduğu kabul edilerek kurulan hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının isabetli olup olmadığına ilişkin temyiz incelemesi yapılacaktır.

IV.GEREKÇE

Olay tarihinde hâkim olan sanığa müsnet suçların niteliği itibarıyla, 2802 sayılı Kanun'da öngörülen soruşturma ve kovuşturma usul ve şartlarına da uyularak başlatılıp icra olunan hukuki süreçte, mahallinde hukuka uygun olarak ikame olunup, silahların eşitliği ve yüzyüzelik ilkeleri çerçevesinde usulünce tartışılan delillere ve dosya kapsamına istinad eden kabule göre:

Suç tarihinde Araklı Asliye Ceza Mahkemesi hâkimi olan sanığın, Mahkemenin 2015/382 esasına kayden gördüğü ve müşteki ...'ın da müşteki-şüpheli sıfatıyla yer aldığı dosyanın 20.01.2016 tarihli ikinci celsesinde, tanık sıfatıyla dinlenen ... ile ...'un, kolluk görevlileri huzurunda verdikleri gibi beyanda bulunup anlatımlarını tutanağa geçirmesine karşın duruşmadan sonra UYAP sistemi üzerinden doküman düzenleme işlemi yaparak, anılan tanıkların duruşmada söylemiş oldukları sözleri iş bu dosya sanıklarının lehine olacak şekilde değiştirdiği, duruşma zaptından suret almak isteyen taraflara da duruşma zabıtlarını vermediği anlaşılmaktadır.

Bu hâliyle Özel Dairenin maddi olayı kabulünde bir sorun bulunmamaktadır.

Tartışılması gereken husus, sanık hakkında kamu görevlisinin resmî belgede sahteciliği ve görevde yetkiyi kötüye kullanma suçlarından açılan kamu davasında, Özel Dairece eylemin bütün olarak müteselsilen görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunu oluşturduğu kabul edildiğinden, belirlenen suç vasfı yönünden hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının isabetli olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

Hukuki soruna ilişkin suç tipleri ve kurumlar, ilgisi ölçüsünde ele alınacaktır.

A. İlgili Mevzuat ve Konuyla ilgili Açıklamalar

Görevde yetkiyi kötüye kullanma suçu

Hakimler, mahkemelerin bağımsızlığı ve hakimlik teminatı esaslarına göre görev ifa ederler (Anayasa madde 140/2). Bu suretle hâkim ve savcıların hukuki hata ve takdir yanılgıları nedeniyle yargılanamayacakları anayasal güvence altına alınmıştır. Anayasa ve kanun hükümlerinin yorumu ile somut olaya uygulanmasında hâkimin takdirinin yargısal faaliyet kapsamında değerlendirilmesi gerekir. Bu güvence ve kapsamı her türlü tartışmadan varestedir. Maamafih, hakim ve savcıların işledikleri görev suçlarının, yargısal faaliyet olarak değerlendirilip bu korumadan faydalanamayacakları da muhakkaktır.

TCK'nın ikinci kitabının "Millete ve Devlete Karşı Suçlar ve Son Hükümler"e yer veren dördüncü kısmının "Kamu İdaresinin Güvenilirliğine ve İşleyişine Karşı Suçlar" başlıklı birinci bölümünde düzenlenen "Görevi kötüye kullanma" başlıklı 257. maddesi şöyledir;

"(1) Kanunda ayrıca suç olarak tanımlanan hâller dışında, görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle, kişilerin mağduriyetine veya kamunun zararına neden olan ya da kişilere haksız bir menfaat sağlayan kamu görevlisi, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Kanunda ayrıca suç olarak tanımlanan hâller dışında, görevinin gereklerini yapmakta ihmal veya gecikme göstererek, kişilerin mağduriyetine veya kamunun zararına neden olan ya da kişilere haksız bir menfaat sağlayan kamu görevlisi, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." .

Madde gerekçesinde de;"Bir kamu göreviyle görevlendirilen kişi, bu kamu faaliyetinin yürütülmesi sırasında, görevinin gerekli kıldığı yükümlülüklere uygun hareket etmek zorundadırlar. Öyle ki; kamu faaliyetlerinin gerek eşitlik gerek liyakatlilik açısından adalet ilkelerine uygun yürütüldüğü hususunda toplumda hâkim olan güvenin, inancın sarsılmaması gerekir.

Bu yükümlülükle bağdaşmayan davranışlar, belli koşullar altında suç olarak tanımlanmıştır. Görevi kötüye kullanma suçu, bu bakımdan genel, tali ve tamamlayıcı bir suç olarak tanımlanmıştır.

Görevi kötüye kullanma suçunun oluşabilmesi için, gerçekleştirilen fiilin, kamu görevlisinin görevi alanına giren bir hususla ilgili olması gerekir.

Kamu görevinin gereklerine aykırı olan her fiili cezai yaptırım altına almak, suç ve ceza siyasetinin esaslarıyla bağdaşmamaktadır. Bu nedenle, görevin gereklerine aykırı davranışın belli koşulları taşıması hâlinde, görevi kötüye kullanma suçunun oluşturabileceği kabul edilmiştir. Buna göre, kamu görevinin gereklerine aykırı davranışın, kişilerin mağduriyetini sonuçlamış olması veya kamunun ekonomik bakımdan zararına neden olması ya da kişilere haksız bir kazanç sağlamış olması hâlinde, görevi kötüye kullanma suçu oluşabilecektir.

Görevin gereklerine aykırı davranışın, kişinin mağduriyetine neden olması gerekir. Bu mağduriyet, sadece ekonomik bakımdan uğranılan zararı ifade etmez. Mağduriyet kavramı, zarar kavramından daha geniş bir anlama sahiptir. Örneğin kişi, tabi tutulduğu sınavda başarılı olmasına rağmen, başarısız gösterilmiş olabilir. Bir imar planı uygulamasında, belli bir parsel, sahibine duyulan husumet dolayısıyla, plan tekniğine aykırı olarak, yeşil alan olarak gösterilmiş olabilir. Kişinin, kamusal bir finans kaynağından yararlanması için gerekli şartları taşıdığı hâlde, yararlanması engellenmiş olabilir. Kişinin, belli bir sınai veya ticari faaliyetle ilgili olarak gerekli izin koşullarını taşıdığı hâlde, bu faaliyeti engellenmiş olabilir.

Haklı olan işin görülmesinden sonra kişilerden yarar sağlanması da, görevi kötüye kullanma suçunu oluşturur. Çünkü, bu yarar, kamu görevlisi sıfatını taşıması ve işi görmüş olması dolayısıyla kişiye sağlanmaktadır. Bu gibi durumlarda, kişiler hakkının teslim edilmesi konusunda en azından bir kaygıyla hareket etmektedirler. Kamu görevlisine yarar sağlanması görünüşte rızaya dayalı olsa bile; kamusal görevlerin eşitlik ve liyakat esasına göre yürütüldüğü hususunda taşınan kaygı dolayısıyla, burada da bir mağduriyetin varlığını kabul etmek gerekir.

Görevin gereklerine aykırı davranış dolayısıyla, kamu açısından bir zarar meydana gelmiş olabilir. Örneğin orman alanında veya kamu arazisinin işgaliyle yapılan işyeri veya konutlara elektrik, su, gaz, telefon ve yol gibi alt yapı hizmetleri götürülmekle, görevin gereklerine aykırı davranılmış olabilir.

Görevin gereklerine aykırı davranmak suretiyle kişilere haksız bir kazanç sağlanmış olabilir. Örneğin kişi, kamusal bir finans kaynağından yararlanması için gerekli şartları taşımadığı hâlde, yararlandırılmış olabilir. Kişiye, belli bir sınai veya ticari faaliyetle ilgili olarak gerekli izin koşullarını taşımadığı hâlde, bu faaliyetin icrasına yönelik olarak izin verilmiş olabilir.

Bir imar planı uygulamasında, belli bir parsel üzerinde, plan tekniğine veya imar planına aykırı olarak yapılaşmaya imkan sağlanmış olabilir.

Böylece, İtalyan hukukunun etkisiyle gerek doktrinimizde gerek Yargıtay'ın kimi kararlarında kabul gören sübjektif sınırlama ölçütü terk edilmiştir.

Görevi kötüye kullanma suçunun oluşabilmesi için, görevin gereklerine aykırı davranışın mutlaka icrai davranış olması gerekmemektedir. Görevin gereklerine aykırı davranışın, ihmalî bir hareket olması hâlinde de, görevi kötüye kullanma suçu oluşabilecektir. Görevi kötüye kullanma suçunun icrai veya ihmali davranışla işlenmesinin sadece ceza miktarı üzerinde bir etkisi olabilecektir.

Bu düzenlemeyle, 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer verilen keyfi muamele, görevi kötüye kullanma ve görevi ihmal suçları ayırımından vazgeçilmiştir.

Görevin gereklerine aykırı davranış sonucunda, bir insan ölmüş veya yaralanmış olabilir. Bu durumda; kamu görevlisinin görevinin gereği olan belli bir icraî davranışta bulunmak yönündeki yükümlülüğünü yerine getirmemesi dolayısıyla, görevi kötüye kullanma suçunun oluştuğunda kuşku yoktur. Ancak, bu durumda aynı zamanda ihmalî davranışla öldürme veya yaralama suçu oluşmaktadır.

Görevi kötüye kullanma suçu, genel, tali ve tamamlayıcı bir suç tipidir. Bu nedenle, görevin gereklerine aykırı davranışın başka bir suçu oluşturmadığı hâllerde, kamu görevlisini bu suça istinaden cezalandırmak gerekir. Buna karşılık, görevle bağlantılı yükümlülüğün ihmali sonucunda şayet bir kişi ölmüş veya yaralanmış ise, kişi artık görevi kötüye kullanma suçundan dolayı cezalandırılamaz. Bu durumda, ihmalî davranışla işlenmiş öldürme veya yaralama suçunun oluştuğunu kabul etmek gerekir.

Maddenin üçüncü fıkrasına göre; kamu görevlisinin, görevinin gereklerine uygun davranması için veya bu nedenle kişilerden kendisine veya bir başkasına çıkar sağlaması, bazı hâllerde görevi kötüye kullanma suçunu oluşturacaktır. Ancak, bunun için, fiilin icbar suretiyle irtikap suçunu oluşturmaması gerekir. Kamu görevlisinin, görevinin gereklerine aykırı olarak bir işi yapması veya yapmaması için, kişiyle vardığı anlaşma çerçevesinde bir yarar sağlaması, rüşvet suçunu oluşturacaktır. Buna karşılık, kamu görevlisinin, görevinin gereklerine uygun davranmak amacıyla kişilerden menfaat temin etmesi durumunda ise, rüşvet suçu değil, kural olarak icbar suretiyle irtikap suçu oluşur. Ancak, somut olayda, kişinin menfaat sağlama yönünde icbar edildiği yönünde somut dayanak noktalarının bulunmaması durumunda, fiil görevi kötüye kullanma olarak değerlendirilerek cezaya hükmedilecektir." açıklamalarına yer verilmiştir.

5237 sayılı TCK'nın 257. maddesinde düzenlenen "Görevi kötüye kullanma" suçu; 765 sayılı Kanun'un 240. maddesinde yer alan "görevde yetkiyi kötüye kullanma", 230. maddesindeki "görevi ihmal", 228. maddesinde düzenlenen "görevde keyfi davranış" ve 212/1. maddesinde düzenlenmiş olan "basit rüşvet alma" suçlarının karşılığını oluşturmaktadır.

Görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunu düzenleyen TCK'nın 257. maddesi, kamu görevlilerince işlenebilen özgü suçlar bakımından bir tali/tamamlayıcı normdur. Bu husus madde metninde; "Kanunda ayrıca suç olarak tanımlanan hâller dışında..," ifadeleriyle vurgulanmış, madde gerekçesinde de açıkça; "Görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunun, tali ve tamamlayıcı bir suç olarak tanımlandığı" ifade edilmiştir.

Suçun faili, kamu görevlisidir. Bu özelliği itibarıyla görevde yetkiyi kötüye kullanma suçu, özgü suçlardandır. Kamu görevlisinin gerçekleştirdiği fiilin, görevi alanına giren bir hususla ilgili olması gerektiğinde şüphe yoktur.

Suç kastı bakımından her iki fıkra arasında bir fark yoktur. Kanunda açıkça belirtilmedikçe suç, kasten işlenir ve kast; suçun kanuni tanımındaki unsurların bilerek ve istenerek gerçekleştirilmesidir (TCK madde 21/1, 22/1). Görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunun iki şekli de kasten işlenen suçlardandır. Böyle olduğu içindir ki; ikinci fıkrada düzenlenen ihmali davranışla görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunun manevi unsuru da kasttır ve "kamu görevlisinin görevini bilerek ve isteyerek ihmal etmesi veya geciktirmesini" gerekli kılar. Bu fıkradaki suçun, "dikkat ve özen yükümlülüğünü yerine getirmeme" şeklindeki genel/basit taksirle işlenen bir suç olmadığı her türlü tartışmadan varestedir.

Madde gerekçesinde yer verilen kazanç ifadesi 6086 sayılı Kanun'la yapılan değişiklikle sonradan menfaat olarak değiştirilmiştir.

Doktrinde de TCK'nın 257. maddesindeki suçun oluşmasının, kamu görevlisinin görevinin gereklerine aykırı hareket etmesi sonucunda kişilerin mağdur olması veya kamunun zarar görmesi ya da kişilere haksız menfaat sağlanması şartlarına bağlı olduğu, bu sonuçları doğurmayan norma aykırı davranışların, suç kapsamında değerlendirilemeyeceği benimsenmektedir. (doktrindeki bir esere atıf)

Görevin gereklerine aykırı hareket etmekten, kamu görevlisinin görevini kanun, idari düzenlemeler veya talimatların öngördüğü usul ve esaslardan başka surette ifa etmesi anlaşılmaktadır. Bu anlamda kamu görevlisinin herhangi bir şekilde kanuni yetkisini aşması, kanunun aradığı şekil şartlarına uymaması, takdir yetkisini amacı dışında kullanması, kanunun emir ve müsaade ettiği hareketinin gerektirdiği ön şartlara aykırı hareket etmesi, kendisine teslim edilen ve görevi sebebiyle kullanması gerekli eşyayı usulsüz kullanması gibi fiiller görevin gereklerine aykırılık kapsamında kalmaktadır.

Norma aykırı davranışın maddede belirtilen sonuçları doğurup doğurmadığının saptanabilmesi için öncelikle mağduriyet, kamunun zarara uğraması ve haksız menfaat kavramlarının açıklanması ve somut olayda bunların gerçekleşip gerçekleşmediklerinin belirlenmesi gerekmektedir.

Mağduriyet kavramının, sadece ekonomik bakımdan uğranılan zararla sınırlı olmayıp bireysel hakların ihlali sonucunu doğuran her türlü davranışı ifade ettiği kabul edilmelidir. Bu husus madde gerekçesinde; "Görevin gereklerine aykırı davranışın, kişinin mağduriyetine neden olması gerekir. Bu mağduriyet, sadece ekonomik bakımdan uğranılan zararı ifade etmez. Mağduriyet kavramı, zarar kavramından daha geniş bir anlama sahiptir." şeklinde vurgulanmış, öğretide de mağduriyetin sadece ekonomik bakımdan ortaya çıkan zararı ifade etmeyip daha geniş bir anlama sahip olduğu, bireyin, sosyal, siyasi, medeni her türlü haklarının ihlali sonucunu doğuran hareketlerin ve herhangi bir çıkarının zedelenmesine neden olmanın da bu kapsamda değerlendirilmesi gerektiğine işaret edilmiştir. (doktrindeki bir esere atıf).

Kişilere haksız menfaat sağlanması, bir başkasına hukuka aykırı şekilde her türlü maddi ya da manevi yarar sağlanması anlamına gelmektedir.

Kamunun zarara uğraması hususuna gelince; madde gerekçesinde ekonomik bir zarar olduğu vurgulanan anılan kavramla ilgili olarak kanuni düzenleme içeren 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun 71. maddesinde; kamu görevlilerinin kast, kusur veya ihmallerinden kaynaklanan mevzuata aykırı karar, işlem veya eylemleri sonucunda kamu kaynağında artışa engel veya eksilmeye neden olunması şeklinde tanımlanan kamu zararı, her olayda hâkim tarafından, iş, mal veya hizmetin rayiç bedelinden daha yüksek bir fiyatla alınıp alınmadığı veya aynı şekilde yaptırılıp yaptırılmadığı, somut olayın kendine özgü özellikleri de dikkate alınarak belirlenmelidir. Bu belirleme; uğranılan kamu zararının miktarının kesin bir biçimde saptanması anlamında olmayıp miktarı saptanamasa dahi, işin veya hizmetin niteliği nazara alınarak, rayiç bedelden daha yüksek bir bedelle alım veya

yapımın gerçekleştirildiğinin anlaşılması hâlinde de kamu zararının varlığı kabul edilmelidir. Ancak bu belirleme yapılırken, norma aykırı her davranışın, kamuya duyulan güveni sarstığı, dolayısıyla, kamu zararına yol açtığı veya zarara uğrama ihtimalini ortaya çıkardığı şeklindeki bir düşünceyle de hareket edilmemelidir (CGK,10.06.20 26... /60-366 sayı).

Resmî belgede sahtecilik suçu

Resmî belgede sahtecilik suçunu düzenleyen TCK'nın 204. maddesi şöyledir;

"(1) Bir resmî belgeyi sahte olarak düzenleyen, gerçek bir resmî belgeyi başkalarını aldatacak şekilde değiştiren veya sahte resmî belgeyi kullanan kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Görevi gereği düzenlemeye yetkili olduğu resmi bir belgeyi sahte olarak düzenleyen, gerçek bir belgeyi başkalarını aldatacak şekilde değiştiren, gerçeğe aykırı olarak belge düzenleyen veya sahte resmi belgeyi kullanan kamu görevlisi üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(3) Resmi belgenin, kanun hükmü gereği sahteliği sabit oluncaya kadar geçerli olan belge niteliğinde olması halinde, verilecek ceza yarısı oranında artırılır."

Ayrıntıları Yüksek Genel Kurulun 08.04.2026 tarihli 551-219 sayılı içtihadı ile diğer müstakar kararlarında açıklandığı üzere;

TCK'nın 204. maddesinin birinci fıkrasında seçimlik hareketli bir suç tanımı yapılmış, resmî belgenin sahte olarak düzenlenmesi, gerçek bir resmî belgenin başkalarını aldatacak şekilde değiştirilmesi veya sahte resmî belgenin kullanılması fiillerinin her biri suç kabul edilmiştir.

İkinci fıkra ise bir özgü suç tanımına yer vermiştir. Bu fıkrada düzenlenen suçun faili ancak bir kamu görevlisi olabilir. Kamu görevlisi, görevi gereği düzenlemeye yetkili olduğu, resmî bir belge üzerinde, maddede tahdidi olarak sayılan seçimlik hareketlerden herhangi biriyle sahtecilik yaptığında bu fıkradaki suç oluşacaktır. Fıkrada seçimlik hareketler, resmî belgenin; a. sahte olarak düzenlenmesi, b. gerçek bir belgenin başkalarını aldatacak şekilde değiştirilmesi, c. gerçeğe aykırı olarak belge düzenlenmesi, d. sahte resmî belgenin kullanılması, olarak belirlenmiştir.

Maddenin üçüncü fıkrasında, suçun konusunu oluşturan resmî belgenin, kanunun hükmü gereği sahteliği sabit oluncaya kadar geçerli bir belge olması durumu, cezayı artıran bir nitelikli hâl olarak benimsenmiştir.

Sahtecilik suçlarının hukuki konusu kamunun güvenidir. Kamu güveni, medeni toplumlar için, hukuki, sosyolojik, ticari ve diğer kamusal ilişkiler bakımından; kurucu ve koruyucu bir cevher, bir noktai istinaddır.

Resmî belgenin sahte olarak düzenlenmesi ya da gerçek bir resmî belgenin değiştirilmesi eyleminin sahtecilik suçunu oluşturabilmesi için, düzenlenen ya da değiştirilen belgenin gerçek bir belge olduğu konusunda kişiyi yanıltıcı nitelikte olması gerekir. Aldatıcılık özelliği suçun temel unsuru olup özel bir incelemeye tabi tutulmadıkça gerçek olmadığı anlaşılamayan belge, sahte belge olarak kabul edilmelidir. Sahteciliğin kişileri aldatacak nitelikte olup olmadığı, doğrudan mahkemesince şüpheye yer vermeyecek şekilde saptanmalıdır.

Kamu görevlisinin hukuki anlamda tek bir fiili ile, hem görevi gereği düzenlemeye yetkili olduğu resmî bir belge üzerinde sahtecilik yaptığı, hem de bu fiilin bir başka suçu da oluşturduğu hâllerde sorunun, suçların içtimaı (TCK madde 42, 43, 44, 212) ya da normların içtimaı (Asli norm-tali norm, özel norm-genel norm gibi) çerçeve ve ilkeleri doğrultusunda çözülmesi gerekecektir.

Hükmün açıklanmasının geri bırakılması ve hak yoksunluğu

Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasını düzenleyen CMK'nın 231. maddesinin ilgili fıkraları hüküm tarihi itibarıyla şöyledir:

"(5) (Ek: 6/12/2006 - 5560/23 md.) Sanığa yüklenen suçtan dolayı yapılan yargılama sonunda hükmolunan ceza, iki yıl veya daha az süreli hapis veya adlî para cezası ise; mahkemece, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir. Uzlaşmaya ilişkin hükümler saklıdır. Hükmün açıklanmasının geri bırakılması, kurulan hükmün sanık hakkında bir hukukî sonuç doğurmamasını ifade eder.

(6) (Ek: 6/12/2006 - 5560/23 md.) Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilmesi için;

a) Sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkûm olmamış bulunması,

b) Mahkemece, sanığın kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak yeniden suç işlemeyeceği hususunda kanaate varılması,

c) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın, aynen iade, suçtan önceki hale getirme veya tazmin suretiyle tamamen giderilmesi, gerekir. (Ek cümle: 22/7/2010 - 6008/7 md.) Sanığın kabul etmemesi hâlinde, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmez.

(7) (Ek: 6/12/2006 - 5560/23 md.) Açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen hükümde, mahkûm olunan hapis cezası ertelenemez ve kısa süreli olması halinde seçenek yaptırımlara çevrilemez.

(8) (Ek: 6/12/2006 - 5560/23 md.) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının verilmesi halinde sanık, beş yıl süreyle denetim süresine tâbi tutulur. (Ek cümle: 18/6/2014 - 6545/ 72 md.) Denetim süresi içinde, kişi hakkında kasıtlı bir suç nedeniyle bir daha hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilemez. Bu süre içinde bir yıldan fazla olmamak üzere mahkemenin belirleyeceği süreyle, sanığın denetimli serbestlik tedbiri olarak;

a) Bir meslek veya sanat sahibi olmaması halinde, meslek veya sanat sahibi olmasını sağlamak amacıyla bir eğitim programına devam etmesine,

b) Bir meslek veya sanat sahibi olması halinde, bir kamu kurumunda veya özel olarak aynı meslek veya sanatı icra eden bir başkasının gözetimi altında ücret karşılığında çalıştırılmasına,

c) Belli yerlere gitmekten yasaklanmasına, belli yerlere devam etmek hususunda yükümlü kılınmasına ya da takdir edilecek başka yükümlülüğü yerine getirmesine, karar verilebilir. Denetim süresi içinde dava zamanaşımı durur."

Hükmün açıklanmasının geri bırakılması, hukukumuzda ilk kez çocuklar hakkında 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu'nun 23. maddesi ile kabul edilmiş, 19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren 5560 sayılı Kanun'un 23. maddesiyle CMK'nın 231. maddesine eklenen 5 ila 14. fıkralar ile büyükler için de uygulamaya konulmuş, aynı Kanun'un 40. maddesi ile 5395 sayılı Kanun'un 23. maddesi değiştirilmek suretiyle, denetim süresindeki farklılıklar hariç tutulmak kaydıyla, çocuk suçlular ile yetişkin suçlular hükmün açıklanmasının geri bırakılması açısından aynı şartlara tâbi kılınmıştır.

Normun 8. fıkrasına 28.06.2014 tarihli ve 29044 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6545 sayılı Kanun'un 72. maddesiyle; "Denetim süresi içinde, kişi hakkında kasıtlı bir suç nedeniyle bir daha hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilemez." cümlesi eklenmiştir.

Değişiklik gerekçesinde; "Söz konusu maddenin uygulamasında, hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilen sanıklar hakkında işledikleri diğer suçlardan dolayı da birçok kez hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verildiği görülmektedir. Yapılması öngörülen değişiklikle, bu uygulamaya son verilmesi ve denetim süresi içinde sanık hakkında bir daha hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilememesi amaçlanmaktadır. Kişinin işlediği ikinci suçun denetim süresi içinde işlenip işlenmediğinin önemi bulunmamaktadır. Daha önceden işlenen suçlar bakımından da bu yasak uygulanacaktır." açıklamalarına yer verilmiştir.

Buna göre hükmün açıklanmasının geri bırakılabilmesi için;

1) Suça ilişkin olarak;

a- Yargılama sonucu hükmolunan cezanın iki yıl veya daha az süreli hapis ya da adli para cezası olması,

b- Suçun Anayasa'nın 174. maddesinde güvence altına alınan inkılâp kanunlarında yer alan suçlardan olmaması,

2) Sanığa ilişkin olarak;

a) Sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkûm olmamış bulunması,

b) Mahkemece, sanığın kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak yeniden suç işlemeyeceği hususunda kanaate varılması,

c) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın; aynen iade, suçtan önceki hâle getirme veya tazmin suretiyle tamamen giderilmesi gerekir.

Tüm bu şartların varlığı hâlinde, mahkemece hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilecek ve on sekiz yaşından büyük olan sanıklar beş yıl, suça sürüklenen çocuklar ise üç yıl süreyle denetimli serbestlik tedbirine tabi tutulacaktır.

Hükmün açıklanmasının geri bırakılıp bırakılmayacağına ilişkin bir değerlendirme yapılması için, yargılamanın herhangi bir sujesinin talepte bulunması şart değildir. Maddede öngörülen şartların oluşup oluşmadığı ve bu hükmün uygulanıp uygulanmayacağı hâkim tarafından her olayda resen değerlendirilip takdir edilmeli ve denetime imkân verecek biçimde kararda gösterilmelidir.

Ayrıntıları Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 25.02.2026 tarihli ve 335-112; 13.12.2023 tarihli ve 353-662 sayılı müstekar içtihatlarında da açıklandığı üzere;

Şu hâle göre, CMK'nın 231. maddesinin 8. fıkrasına 6545 sayılı Kanun'un 72. maddesiyle eklenen cümlenin sarahatine, gerekçesine, amaç ve kapsamına nazaran; denetim süresi içinde sanık hakkında bir daha hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilemez. Kişinin işlediği ikinci suçun denetim süresi içinde işlenip işlenmediğinin önemi bulunmamaktadır. Daha önceden işlenen suçlar bakımından da bu yasak uygulanacaktır.

Diğer taraftan TCK’nın "Belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılma" başlığı altında 53. maddesi maddesi suç tarihinde;

"(1) Kişi, kasten işlemiş olduğu suçtan dolayı hapis cezasına mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak;

a) Sürekli, süreli veya geçici bir kamu görevinin üstlenilmesinden; bu kapsamda, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliğinden veya Devlet, il, belediye, köy veya bunların denetim ve gözetimi altında bulunan kurum ve kuruluşlarca verilen, atamaya veya seçime tabi bütün memuriyet ve hizmetlerde istihdam edilmekten,

b) Seçme ve seçilme ehliyetinden (…),

c) Velayet hakkından; vesayet veya kayyımlığa ait bir hizmette bulunmaktan,

d) Vakıf, dernek, sendika, şirket, kooperatif ve siyasi parti tüzel kişiliklerinin yöneticisi veya denetçisi olmaktan,

e) Bir kamu kurumunun veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşunun iznine tabi bir meslek veya sanatı, kendi sorumluluğu altında serbest meslek erbabı veya tacir olarak icra etmekten,

yoksun bırakılır.

(2) Kişi, işlemiş bulunduğu suç dolayısıyla mahkûm olduğu hapis cezasının infazı tamamlanıncaya kadar bu hakları kullanamaz.

(3 Mahkûm olduğu hapis cezası ertelenen veya koşullu salıverilen hükümlünün kendi alt soyu üzerindeki velayet, vesayet ve kayyımlık yetkileri açısından yukarıdaki fıkralar hükümleri uygulanmaz. Mahkûm olduğu hapis cezası ertelenen hükümlü hakkında birinci fıkranın e bendinde söz konusu edilen hak yoksunluğunun uygulanmamasına karar verilebilir.

(4) Kısa süreli hapis cezası ertelenmiş veya fiili işlediği sırada onsekiz yaşını doldurmamış olan kişiler hakkında birinci fıkra hükmü uygulanmaz.

(5) Birinci fıkrada sayılan hak ve yetkilerden birinin kötüye kullanılması suretiyle işlenen suçlar dolayısıyla hapis cezasına mahkûmiyet halinde, ayrıca, cezanın infazından sonra işlemek üzere, hükmolunan cezanın yarısından bir katına kadar bu hak ve yetkinin kullanılmasının yasaklanmasına karar verilir. Bu hak ve yetkilerden birinin kötüye kullanılması suretiyle işlenen suçlar dolayısıyla sadece adlî para cezasına mahkûmiyet halinde, hükümde belirtilen gün sayısının yarısından bir katına kadar bu hak ve yetkinin kullanılmasının yasaklanmasına karar verilir. Hükmün kesinleşmesiyle icraya konan yasaklama ile ilgili süre, adlî para cezasının tamamen infazından itibaren işlemeye başlar.

(6) Belli bir meslek veya sanatın ya da trafik düzeninin gerektirdiği dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık dolayısıyla işlenen taksirli suçtan mahkûmiyet halinde, üç aydan az ve üç yıldan fazla olmamak üzere, bu meslek veya sanatın icrasının yasaklanmasına ya da sürücü belgesinin geri alınmasına karar verilebilir. Yasaklama ve geri alma hükmün kesinleşmesiyle yürürlüğe girer ve süre, cezanın tümüyle infazından itibaren işlemeye başlar." şeklinde düzenlenmişken 14.04.2020 tarihli ve 7242 sayılı Kanun'un 10. maddesiyle, üçüncü fıkranın birinci cümlesine "ertelenen veya" ibaresinden sonra gelmek üzere "denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak cezası infaz edilen ya da" ibaresi ve ikinci cümlesine "cezası ertelenen" ibaresinden sonra gelmek üzere "veya denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak cezası infaz edilen ya da koşullu salıverilen" ibaresi eklenerek yürürlükteki hâlini almıştır.

Beşinci fıkranın gerekçesinde; "…Belli bir hak ve yetkinin kötüye kullanılması suretiyle işlenen kasıtlı suçlar dolayısıyla mahkûmiyet hâlinde, mahkûm olunan cezanın infazından sonra da etkili olmak üzere bu hak ve yetkinin kullanılmasının yasaklanmasına ayrıca hükmedilmesi öngörülmüştür. Bu durumda mahkemenin belli bir hak ve yetkiyle ilgili olarak vereceği yasaklama kararı bir güvenlik tedbiri niteliği taşımaktadır" denilmek suretiyle, anılan maddenin beşinci fıkrasının uygulanabilmesi için hükümde ayrıca gösterilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Buna göre TCK'nın 53. maddesindeki hak yoksunlukları, kural olarak hapis cezasının infazı ile sınırlandırılmış, infaz tamamlanmakla herhangi bir yargı kararına gerek olmaksızın kendiliğinden ortadan kalkacağı düzenlemesine yer verilmiş, maddenin beşinci fıkrasındaki düzenleme ile de birinci fıkrada sayılan hak ve yetkilerin kötüye kullanılması suretiyle

işlenen suçlarda, infazın sona ermesinden sonra da kararda ayrıca hükmedilmesi koşuluyla, hak yoksunluğunun bir süre daha devam etmesi sağlanmıştır.

Nitekim Ceza Genel Kurulunun yerleşmiş kararlarında da; TCK'nın 53. maddesindeki hak yoksunlukları kural olarak hapis cezasının infazı ile sınırlandırılmış, infaz tamamlanmakla, herhangi bir yargı kararına gerek olmaksızın, bu hak yoksunluklarının kendiliğinden ortadan kalkacağının öngörüldüğü, ancak aynı maddenin 5. fıkrasındaki düzenleme uyarınca, 1. fıkrada sayılan hak ve yetkilerin kötüye kullanılması suretiyle işlenen suçlarda, infazın sona ermesinden sonra da kararda ayrıca hükmedilmesi koşuluyla, hak yoksunluğunun bir süre daha devam edeceği sonucuna varılmıştır.

B. Somut Olayda Hukuki Değerlendirme

1. Suç tarihinde Araklı Asliye Ceza Mahkemesi hâkimi olan sanığın, Mahkemenin 2015/382 esasına kayden gördüğü ve müşteki ...'ın da müşteki-şüpheli sıfatıyla yer aldığı dosyanın 20.01.2016 tarihli celsesinde, tanık sıfatıyla dinlenen ... ile ...'un beyenlarını UYAP sistemi üzerinden doküman düzenleme işlemi yaparak, sanıklarının lehine değiştirmek ve duruşma zaptını da isteyen taraflara vermemek şeklinde kabul edilen eylemlerinin; görevinin gereklerine aykırılık teşkil etmesi, müştekinin mağduriyetine sebep olması ve ilgili dosya sanığına haksız bir menfaat sağlaması nedeniyle görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunu oluşturacağında şüphe yoktur.

Ancak ilgili bölümde de yer verildiği üzere; görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunu düzenleyen TCK'nın 257. maddesi, kamu görevlilerince işlenebilen özgü suçlar bakımından bir tali/tamamlayıcı normdur. Sanığın eyleminin, görevine bağlı yetkisi kapsamında bir başka suçu (TCK madde 204/2 gibi) oluşturduğu durumlarda tali norm uygulanma kabiliyetini kaybeder. Sanığın asli norm uyarınca cezalandırılması gerekir.

Duruşma zabıtlarının/tutanaklarının, CMK'nın 222. maddesi hükmü gereği sahteliği sabit oluncaya kadar geçerli olan belge niteliğinde oldukları tartışmadan varestedir. Hakim sanığın duruşma tutanağına dercettiği tanık beyanlarını sonradan değiştirmesi, görevi gereği düzenlediği nitelikli resmî belgeyi gerçeğe aykırı olarak değiştirmesi demektir. Bu nedenle sanığın hukuki durumu, asli norm olan TCK'nın 204/2,3. madde ve fıkraları bağlamında tayin ve takdir edilmelidir.

2. Sanık hakkında Trabzon 1. Ağır Ceza Mahkemesince verilip 17.01.2020 tarihinde kesinleşen, denetim süresi 17.01.2025 tarihine kadar devam eden 09.01.2020 tarihli ve 446-19 sayılı hükmün açıklanmasının geriye bırakılması kararından sonra, 20.01.2016 tarihinde işlenen kamu görevlisinin resmî belgede sahteciliği suçundan 03.12.2024 tarihinde, ilk suçun denetim süresi devam etmekte iken verilen hükmün, CMK'nın 231/8. maddesi göz önüne alındığında, aynı Kanun'un 231/5. maddesi gereğince açıklanmasının geri bırakılamayacağı gözetilmelidir.

3. Müsnet suçu TCK'nın 53/1-a maddesindeki hak ve yetkileri kötüye kullanmak suretiyle işleyen sanık hakkında, aynı Kanun'un 53/5. maddesi uyarınca, ayrıca bu hak ve yetkinin kullanılmasının yasaklanmasına karar verilmelidir.

Bu itibarla, sanığın katılan ...'a yönelik eyleminin, inceleme dışı diğer üç olayla birlikte zincirleme olarak işlendiğinin Özel Dairece kabul edildiği hususu da gözetildiğinde, Özel Dairece sanığın katılan ...'a yönelik eylemi nedeniyle TCK'nın 204/2-3. maddesi uyarınca kamu görevlisinin resmî belgede sahteciği suçundan mahkûmiyeti yerine görevde yetkiyi kötüye kullanma suçundan mahkûmiyetine hükmolunması, verilen hükmün CMK'nın 231/8. maddesi göz önüne alındığında, aynı Kanun'un 231/5. maddesi gereğince açıklanmasının geri bırakılamayacağının ve müsnet suçu TCK'nın 53/1-a maddesindeki hak ve yetkileri kötüye kullanmak suretiyle işleyen sanık hakkında, aynı Kanun'un 53/5. maddesi uyarınca,

ayrıca cezasının infazından sonra başlamak üzere, hükmolunan cezanın yarısından bir katına kadar bu hak ve yetkinin kullanılmasının yasaklanması karar verilmesi gerektiğinin gözetilmemesi isabetsizliklerinden bozulmasına karar verilmiştir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan yedi Ceza Genel Kurulu Üyesi; sanığın eyleminin görevde yetkiyi kötüye kullanma suçunu oluşturduğu düşüncesiyle karşı oy kullanmışlardır.

V. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Yargıtay 11. Ceza Dairesinin 21.10.2025 tarihli ve 26-58 sayılı, sanık hakkında zincirleme şekilde görevde yetkiyi kötüye kullanma suçundan kurulan mahkûmiyet ve hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair kararının, sanığın katılan ...'a yönelik eyleminin, inceleme dışı diğer üç olayla birlikte zincirleme olarak işlendiğinin Özel Dairece kabul edildiği hususu da gözetildiğinde;

a. sanığın katılan ...'a yönelik eylemi nedeniyle TCK'nın 204/2-3. maddesi uyarınca kamu görevlisinin resmî belgede sahteciği suçundan mahkûmiyeti yerine zincirleme olarak görevde yetkiyi kötüye kullanma suçundan mahkûmiyetine hükmolunması,

b. CMK'nın 231/8. maddesi göz önüne alındığında, hükmün, aynı Kanun'un 231/5. maddesi gereğince açıklanmasının geri bırakılamayacağının

c.Müsnet suçu TCK'nın 53/1-a maddesindeki hak ve yetkileri kötüye kullanmak suretiyle işleyen sanık hakkında, aynı Kanun'un 53/5. maddesi uyarınca, ayrıca cezasının infazından sonra başlamak üzere, hükmolunan cezanın yarısından bir katına kadar bu hak ve yetkinin kullanılmasının yasaklanması karar verilmesi gerektiğinin gözetilmemesi isabetsizliklerinden BOZULMASINA,

2- Dosyanın, Yargıtay 11. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 10.06.2026 tarihinde yapılan müzakerede suç vasfının belirlenmesi bakımından oy çokluğuyla, katılma hakkı ve diğer bozma sebepleri yönünden ise oy birliğiyle karar verildi.